

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 7 december 2017
(OR. en)

14796/17

**Interinstitutionellt ärende:
2017/0181 (NLE)**

**SOC 749
EMPL 569
MAR 232
TRANS 547**

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
av den:	7 december 2017
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	14150/1/17 REV 1
Komm. dok. nr:	11579/17 - COM(2017) 406 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS DIREKTIV om genomförande av det avtal som ingåtts mellan European Community Shipowners' Associations (ECSA) och European Transport Workers' Federation (ETF) om ändring av rådets direktiv 2009/13/EG i enlighet med 2014 års ändringar av 2006 års konvention om arbete till sjöss som godkändes av Internationella arbetskonferensen den 11 juni 2014 – Politisk överenskommelse

För delegationerna bifogas texten till en politisk överenskommelse om det ovannämnda direktivet som godkändes av rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) vid dess 3583:e möte den 7 december 2017.

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/...

av den

om genomförande av det avtal som ingåtts mellan *European Community Shipowners' Associations (ECSA)* och *European Transport Workers' Federation (ETF)* om ändring av direktiv 2009/13/EG i enlighet med 2014 års ändringar av 2006 års sjöarbetskonvention som godkändes av Internationella arbetskonferensen den 11 juni 2014

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 155.2 jämförd med artikel 153.1 a, b och c,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

1. Arbetsgivare och arbetstagare (nedan kallade *arbetsmarknadens parter*) får i enlighet med artikel 155.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) gemensamt begära att avtal som de ingår på unionsnivå genomförs genom ett beslut av rådet på förslag av kommissionen.

2. Genom rådets direktiv 2009/13/EG¹ genomfördes det avtal som den 19 maj 2008 ingicks av European Community Shipowners' Associations (ECSA) och European Transport Workers' Federation (ETF) för att införliva de av Internationella arbetsorganisationen (ILO) antagna bindande bestämmelserna i 2006 års sjöarbetskonvention (nedan kallad *konventionen*) med unionsrätten i syfte att uppdatera gällande unionslagstiftning med standarder i konventionen som var gynnsammare för sjömän. Dess syfte var att förbättra arbetsvillkoren för sjömän, särskilt när det gäller anställningsvillkor, arbetstider, hemresor, karriär- och kompetensutveckling, logi och rekreationsanläggningar, mat och förplägnad, hälso- och säkerhetsskydd, sjukvård och klagomålsförfaranden.
3. Efter de internationella expertmötena inledde ILO ett förfarande för att ändra konventionen för att åtgärda problem när det gäller dels strandsatta sjömän och ekonomisk säkerhet, dels fordringar vid dödsfall eller långvarig invaliditet bland sjömän. Den särskilda trepartskommitté som inrättats enligt konventionen antog två ändringsförslag om dessa frågor vid sitt möte den 7–11 april 2014. Delar av bestämmelserna i ändringsförslagen omfattas av unionens befogenhet och handlade om frågor där unionen har antagit bestämmelser, särskilt inom socialpolitik och transport. Den 26 maj 2014 antog rådet beslut 2014/346/EU² om den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid Internationella arbetskonferensens 103:e möte. Denna ståndpunkt var att stödja godkännandet av ändringarna av koden i konventionen.

¹ Rådets direktiv 2009/13/EG av den 16 februari 2009 om genomförande av det avtal som ingåtts av European Community Shipowners' Associations (ECSA) och European Transport Workers' Federation (ETF) om 2006 års konvention om arbete till sjöss och om ändring av direktiv 1999/63/EG (EUT L 124, 20.5.2009, s. 30).

² Rådets beslut 2014/346/EU av den 26 maj 2014 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid Internationella arbetskonferensens 103:e möte när det gäller ändringarna av koden i sjöarbetskonventionen (EUT L 172, 12.6.2014, s. 28).

4. Ändringarna godkändes av Internationella arbetskonferensen vid dess 103:e möte i Genève den 11 juni 2014 och trädde i kraft den 18 januari 2017. De går ut på att tillhandahålla ett effektivt system för ekonomisk säkerhet för att skydda sjömäns rättigheter vid strandsättning och trygga ersättning enligt avtalsgrundade anspråk vid dödsfall eller långvarig invaliditet hos sjömän på grund av skada, sjukdom eller risk i arbetet. De förbättrar och optimerar det befintliga systemet för skydd för sjömän, inbegripet skyldigheten för fartyg att ombord medföra styrkande handlingar för systemet för ekonomisk säkerhet och att utvidga systemet till att omfatta två nya situationer vid strandsättning. Dessa situationer avser fall där sjömän har lämnats utan nödvändigt uppehälle och stöd eller fall där redaren ensidigt har brutit sina band med sjömännen, inklusive underlåtenhet att betala avtalsenlig lön under minst två månader.
5. Den 5 december 2016 ingick arbetsmarknadens parter inom sjötransportsektorn – ECSA och ETF – ett avtal (nedan kallat *arbetsmarknadsparternas avtal*) om ändring av direktiv 2009/13/EG i enlighet med 2014 års ändringar av 2006 års sjöarbetskonvention. Den 12 december 2016 begärde de att kommissionen skulle lägga fram ett förslag till rådets direktiv enligt artikel 155.2 i EUF-fördraget i syfte att genomföra avtalet.
6. Arbetsmarknadsparternas avtal återger innehållet i de bindande bestämmelserna i 2014 års ändringar av konventionen. Den första ändringen rör systemet för ekonomisk säkerhet i händelse av strandsättning av sjömannen och avser både hälsa och säkerhet samt arbetsvillkor och omfattas således av artikel 153.1 a och b i EUF-fördraget. Den andra ändringen rör kraven på att systemet för ekonomisk säkerhet ska trygga ersättning vid dödsfall eller långvarig invaliditet hos sjömän på grund skada, sjukdom eller risk i arbetet och omfattas av artikel 153.1 c, som rör social trygghet och socialt skydd för arbetstagarna. Därför avser avtalet frågor som omfattas av artikel 153 i EUF-fördraget och kan genomföras genom ett beslut av rådet på förslag av kommissionen enligt artikel 155.2. I enlighet med artikel 288 i EUF-fördraget är ett direktiv det lämpligaste instrumentet för att genomföra avtalet.

7. Kommissionen har utvärderat avtalsparternas representativitet och samtliga avtalsbestämmelsers laglighet i enlighet med sitt meddelande av den 20 maj 1998 om att anpassa och främja den sociala dialogen på gemenskapsnivå.
8. I och med arbetsmarknadsparternas avtal av den 5 december 2016 ändrades det avtal om konventionen som den 19 maj 2008 ingicks mellan ECSA och ETF, vilket är fogat till rådets direktiv 2009/13/EG, och införlivades de av ILO 2014 godkända ändringarna av konventionen i det direktivet med syftet att förbättra arbetsvillkor, hälsa och säkerhet och social trygghet för sjömän ombord på fartyg som för en medlemsstats flagg.
9. Arbetsmarknadsparternas avtal av den 5 december 2016 innebär genom ändringen av direktiv 2009/13/EG att de bindande bestämmelserna i de av ILO 2014 godkända ändringarna av konventionen kommer att omfattas av tillämpningsdirektiv 2013/54/EU om flaggstaters ansvar och av unionsrättens system för kontroll och övervakning, särskilt Europeiska unionens domstol, utöver konventionens tillsynssystem. Detta bör leda till bättre efterlevnad bland medlemsstaterna och redarna.
10. Utan att det påverkar tillämpningen av avtalets bestämmelser om uppföljning och översyn av arbetsmarknadens parter på unionsnivå, kommer Europeiska kommissionen att övervaka genomförandet av detta direktiv och av arbetsmarknadsparternas avtal.
11. Medlemsstaterna får överlåta åt arbetsmarknadens parter att genomföra detta direktiv, om arbetsmarknadens parter gemensamt begär detta och förutsatt att medlemsstaterna vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de alltid kan garantera att detta direktiv får avsedda resultat.
12. I enlighet med artikel 155.2 i EUF-fördraget har kommissionen informerat Europaparlamentet genom att översända texten till detta förslag till direktiv innehållande arbetsmarknadsparternas avtal.
13. Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 31.

14. Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att förbättra arbetstagarnas arbetsvillkor, hälsa och säkerhet samt sociala skydd inom sjöfartssektorn, som är en gränsöverskridande sektor där verksamheten bedrivs under olika medlemsstaters flagg, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
15. Direktiv 2009/13/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom detta direktiv genomförs det avtal som ingicks mellan ECSA och ETF den 5 december 2016 (nedan kallat *arbetsmarknadsparternas avtal*) genom att rådets direktiv 2009/13/EG ändras i enlighet med 2014 års ändringar av 2006 års sjöarbetskonvention, som godkändes av Internationella arbetskonferensen den 11 juni 2014.

Artikel 2

I överensstämmelse med arbetsmarknadsparternas avtal om ändring av rådets direktiv 2009/13/EG i enlighet med 2014 års ändringar av 2006 års sjöarbetskonvention, som godkändes av Internationella arbetskonferensen vid dess 103:e möte i Genève den 11 juni 2014, ska bilagan till rådets direktiv 2009/13/EG ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast två år efter dagen för dess ikraftträdande. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.
- 2a. Medlemsstaterna får överlåta åt arbetsmarknadens parter att genomföra detta direktiv, om arbetsmarknadens parter gemensamt begär detta och förutsatt att medlemsstaterna vidtar alla nödvändiga åtgärder för att se till att de alltid kan säkerställa att detta direktiv får avsedda resultat.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

Bilagan till rådets direktiv 2009/13/EG ska ändras på följande sätt:

1. I rubriken "Standard A2.5 – Hemresa" ska "A2.5" ersättas med "A2.5.1".
2. Följande standard A2.5.2 ska införas:

"Standard A2.5.2 – Ekonomisk säkerhet

1. För att punkt 2 i regel 2.5 ska kunna genomföras fastställer denna standard krav som ska säkerställa att det finns ett snabbt och effektivt system för ekonomisk säkerhet till hjälp för strandsatta sjömän.
2. Vid tillämpning av denna standard ska en sjöman anses vara strandsatt, om redaren i strid med bestämmelserna i detta avtal eller sjömännens anställningsavtal
 - a) inte täcker kostnaderna för sjömannens hemresa, eller
 - b) har lämnat sjömannen utan nödvändigt uppehälle och stöd, eller
 - c) på annat sätt ensidigt har brutit banden med sjömannen, inbegripet genom att inte ha betalat ut avtalsenlig lön under minst två månader.
3. Varje medlemsstat ska säkerställa att det för fartyg som för dess flagg finns ett system för ekonomisk säkerhet som uppfyller kraven i denna standard. Systemet för ekonomisk säkerhet kan vara ett socialförsäkringssystem, en försäkring, en nationell fond eller liknande. Systemets utformning bestäms av medlemsstaten i samråd med berörda redar- och sjömansorganisationer.
4. Systemet för ekonomisk säkerhet ska i enlighet med denna standard ge direkt och snabb tillgång till tillräcklig ekonomisk hjälp åt alla strandsatta sjömän från ett fartyg som för medlemsstatens flagg.

5. Vid tillämpning av punkt 2 b i denna standard ska nödvändigt uppehälle och stöd för sjömännen omfatta tillräcklig kost, logi, dricksvattenförsörjning, tillräckligt med bränsle för överlevnad ombord på fartyget och nödvändig sjukvård.
6. Varje medlemsstat ska kräva att fartyg som för dess flagg och som enligt nationella lagar är skyldiga att inneha ett certifikat för arbete till sjöss eller gör det på begäran av redaren, ombord medför ett certifikat eller annan styrkande handling för den ekonomiska säkerheten, som utfärdats av den som tillhandahåller den ekonomiska säkerheten. En kopia ska anslås på en väl synlig plats ombord, där den är tillgänglig för sjömännen. Om fler än en tillhandahåller ekonomisk säkerhet, ska handlingar från varje tillhandahållare medföras ombord.
7. Certifikatet eller annan styrkande handling för den ekonomiska säkerheten ska vara på engelska eller åtföljas av en engelsk översättning och innehålla följande uppgifter:
 - a) Fartygets namn.
 - b) Fartygets registreringshamn.
 - c) Fartygets anropssignal.
 - d) Fartygets IMO-nummer.
 - e) Namn- och adressuppgifter för den eller dem som tillhandahåller den ekonomiska säkerheten.
 - f) Kontaktuppgifter för den person eller enhet som ansvarar för hanteringen av sjömäns begäran om stöd.
 - g) Redarens namn.
 - h) Giltighetstid för den ekonomiska säkerheten. och
 - i) Ett intyg från den som tillhandahåller ekonomisk säkerhet på att den ekonomiska säkerheten uppfyller kraven i standard A2.5.2.

8. Det stöd som tillhandahålls genom systemet för ekonomisk säkerhet ska beviljas snabbt efter en begäran från sjömannen eller sjömannens utsedda representant, åtföljd av det nödvändiga intyg som styrker rätten till detta stöd enligt punkt 2 i denna standard.
9. Vad beträffar regel 2.5, ska det stöd som tillhandahålls genom systemet för ekonomisk säkerhet vara tillräckligt stort för att täcka följande:
 - a) Innestående löner och andra förmåner som ska betalas av redaren till sjömannen enligt anställningsavtalet, relevanta kollektivavtal eller nationell lagstiftning i flaggstaten, begränsat till fyra månaders innestående löner eller förmåner.
 - b) Alla kostnader som rimligtvis har uppstått för sjömannen, inklusive de kostnader för hemresa som avses i punkt 10 i denna standard. och
 - c) Sjömannens grundläggande behov, inbegripet tillräcklig kost, kläder vid behov, logi, dricksvattenförsörjning, tillräckligt med bränsle för överlevnad ombord på fartyget, nödvändig sjukvård och eventuella andra rimliga kostnader eller avgifter som följer av en handling eller en underlåtenhet som leder till att sjömannen blir strandsatt, tills det att han eller hon är hemma.
10. Kostnaderna för hemresa ska täcka hemresa med ett lämpligt och snabbt transportmedel, i regel flyg, och inbegripa kost och logi för sjömannen från den tidpunkt då han eller hon lämnar fartyget tills det att han eller hon är hemma, nödvändig sjukvård, gränsöverföring och transport av personliga ägodelar och andra rimliga kostnader eller avgifter som uppstår i samband med att sjömannen strandsätts.
11. Den ekonomiska säkerheten ska inte upphöra före utgången av giltighetstiden för den ekonomiska säkerheten, såvida inte den som tillhandahåller den ekonomiska säkerheten anmäler detta till flaggstatens behöriga myndighet minst 30 dagar i förväg.

12. Om den som tillhandahåller försäkring eller annan ekonomisk säkerhet har gjort utbetalningar till en sjöman i enlighet med denna standard, ska denna tillhandahållare genom subrogation eller överlåtelse eller på annat sätt överta den rätt som sjömannen skulle ha haft, upp till det belopp som betalats ut och i enlighet med tillämplig lag.
 13. Inget i denna standard ska påverka regressrätten gentemot tredje part för försäkringsgivaren eller den som tillhandahåller ekonomisk säkerhet.
 14. Bestämmelserna i denna standard är inte avsedda att utesluta eller begränsa andra rättigheter, anspråk eller rättsmedel som också kan stå till buds för att sjömän som blivit strandsatta ska få ersättning. Nationella lagar och andra författningar får föreskriva att alla belopp som kan betalas ut enligt denna standard ska kunna balanseras mot belopp som erhållits från andra källor vilka baseras på rättigheter, anspråk eller rättsmedel som kan föranleda ersättning enligt denna standard".
3. "Standard A4.2 – Redarens ansvar" ska ändras på följande sätt:
- a) " ska ersättas med "A4.2.1".
 - b) Följande punkter ska läggas till:
 - "8. Nationella lagar och andra författningar ska föreskriva att systemet för ekonomisk säkerhet för att säkerställa ersättning i enlighet med punkt 1 b i denna standard för avtalsgrundade anspråk enligt definitionen i standard A4.2.2 ska uppfylla följande minimikrav:
 - a) Den avtalsenliga ersättningen ska, om den fastställs i sjömannens anställningsavtal och utan att det påverkar tillämpningen av led c i denna punkt, betalas ut fullständigt och utan dröjsmål.
 - b) Ingen ska utsättas för påtryckningar att ta emot en lägre ersättning än den avtalade.

- c) Om typen av långvarig invaliditet hos en sjöman gör det svårt att bedöma den totala ersättning som sjömannen har rätt till, ska en mellanliggande betalning eller mellanliggande betalningar ske för att undvika orimligt lidande för sjömannen.
 - d) I enlighet med punkt 2 i regel 4.2 ska sjömannen få ersättning utan att det påverkar andra lagstadgade rättigheter, men sådan betalning kan av redaren avräknas från övriga skadeståndsanspråk som sjömannen ställer på redaren och som baseras på samma händelse. och
 - e) Ett anspråk på avtalsenlig ersättning kan läggas fram direkt av den berörda sjömannen eller en anhörig, representant för sjömannen eller utsedd förmånstagare.
9. Nationella lagar och andra författningar ska säkerställa att sjömän meddelas i förväg, om en redares ekonomiska säkerhet kommer att upphöra att gälla eller upphävas.
10. Nationella lagar och andra författningar ska säkerställa att flaggstatens behöriga myndighet informeras av den som tillhandahåller den ekonomiska säkerheten, om en redares ekonomiska säkerhet upphör att gälla eller upphävs.
11. Varje medlemsstat ska kräva att fartyg som för dess flagg ombord medför ett certifikat eller annan styrkande handling för den ekonomiska säkerheten som utfärdats av den som tillhandahåller den ekonomiska säkerheten. En kopia ska anslås på en väl synlig plats ombord, där den är tillgänglig för sjömännen. Om fler än en tillhandahåller ekonomisk säkerhet, ska handlingar från varje tillhandahållare medföras ombord.
12. Den ekonomiska säkerheten ska inte upphöra före utgången av giltighetstiden för den ekonomiska säkerheten, såvida inte den som tillhandahåller den ekonomiska säkerheten anmäler detta till flaggstatens behöriga myndighet minst 30 dagar i förväg.

13. Den ekonomiska säkerheten ska täcka betalning av alla avtalsgrundade anspråk som omfattas av den och som uppkommer under säkerhetens giltighetstid.
14. Certifikatet eller annan styrkande handling för den ekonomiska säkerheten ska vara på engelska eller åtföljas av en engelsk översättning och innehålla följande uppgifter:
 - a) Fartygets namn.
 - b) Fartygets registreringshamn.
 - c) Fartygets anropssignal.
 - d) Fartygets IMO-nummer.
 - e) Namn- och adressuppgifter för den eller dem som tillhandahåller den ekonomiska säkerheten.
 - f) Kontaktuppgifter för den person eller enhet som ansvarar för hanteringen av sjömäns avtalsgrundade anspråk.
 - g) Redarens namn.
 - h) Giltighetstid för den ekonomiska säkerheten. och
 - i) Ett intyg från den som tillhandahåller ekonomisk säkerhet på att den ekonomiska säkerheten uppfyller kraven i standard A4.2.1".

4. Följande standard ska införas:

"Standard A4.2.2 – Hantering av avtalsgrundade anspråk

1. Vid tillämpning av punkt 8 i standard A4.2.1 och den nuvarande standarden avses med *avtalsgrundade anspråk* alla anspråk gällande dödsfall eller långvarig invaliditet hos sjömän på grund av skada, sjukdom eller risk i arbetet enligt bestämmelser i nationell lag, sjömännens anställningsavtal eller kollektivavtal.

2. Systemet för ekonomisk säkerhet enligt punkt 1 b i standard A4.2.1 kan ta formen av ett socialförsäkringssystem, en försäkring, en fond eller liknande. Systemets utformning bestäms av medlemsstaten i samråd med berörda redar- och sjömansorganisationer.
 3. Nationella lagar och andra författningar ska säkerställa att det finns effektiva rutiner för mottagning och opartisk handläggning av avtalsgrundade anspråk på ersättning enligt punkt 8 i standard A4.2.1 genom snabba och rättvisa förfaranden."
-